

Ο Σαμαράς και τα δύο «άκρα»

Τι ήταν πάλι αυτό που είπε στο ινστιτούτο «Πίτερστον» (όπου συρρέουν οι γνωστοί προσκαλούμενοι της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ και του Νταβός);

Ισχυρίστηκε ο Α. Σαμαράς ότι «τελείωσε» με το ένα άκρο των πολιτικών δυνάμεων της Ελλάδας και τώρα θα επιτεθεί και στο άλλο, αυτούς που αντιτίθενται στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ!!

Αν καταλάβαμε καλά, όσοι είναι κατά της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ για το Σαμαρά είναι ισοδύναμοι «εγκληματίες» με τη «Χρυσή Αυγή»!

Μήπως, όμως, παρεξήγησε το απόσπασμα της «Συνταγματικής Συνθήκης» της Ε.Ε. (η οποία, φυσικά, πουθενά δεν ισχύει), που ψελλίζει ότι δεν μπορεί να συμμετέχει σε ευρωπαϊκό κόμμα ένα εθνικό κόμμα που αντιτίθεται στην Ε.Ε.; Τότε ακόμη χειρότερα!

Η αλλαγή στάσης του ΣΥΡΙΖΑ για τον ΤΑΡ!

Μετά από καθυστέρηση αρκετών μηνών ο ΣΥΡΙΖΑ, με ερώτηση βουλευτών του προς την κυβέρνηση, επιτέθηκε στη συμφωνία Αζερμπαϊτζάν-Ελλάδας-Τουρκίας-Αλβανίας-Ιταλίας για τον (δυτικών συμφερόντων) αγωγό ΤΑΡ, που θα μετέφερε αζέριο φυσικό αέριο στην Κεντρική και Δυτική Ευρώπη.

Τα ερωτηματικά ανακύπτουν, γιατί, όταν ανακοινώθηκε η συμφωνία για τον ΤΑΡ, ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ για την Ανάπτυξη κ. Σταθάκης δήλωσε ότι «**επί της αρχής είναι μια θετική εξέλιξη**» (βλ. «Ε» αρ. φ. 151, Ιούλιος 2013). Από τότε μέχρι τώρα δεν ανακοινώθηκε κάτι πιο συγκεκριμένο, που να δικαιολογεί την αλλαγή στάσης. Θυμίζουμε ότι για τον (ρωσικών συμφερόντων) αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε αρνητικά για ... οικολογικούς λόγους, παρότι ο αγωγός αυτός θα ήταν πολύ μικρότερου μήκους από τον ΤΑΡ και θα επέφερε πολύ μικρότερη περιβαλλοντική επιβάρυνση. Τι συνέβη, λοιπόν, και ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαξε στάση;

Μήπως οι Αμερικανοί έπαψαν πλέον να ενδιαφέρονται για τον ΤΑΡ, αφού διαπίστωσαν ότι η οικονομική του απόδοση είναι αμφίβολη, κι έτσι η ηγετική ομάδα βρήκε ευκαιρία να εμφανιστεί ότι εναντιώνεται στους Αμερικανούς, χωρίς κόστος; Μήπως η ηγετική ομάδα ανησύχησε από κάποιες ενδείξεις ότι οι Αμερικανοί θα επιδιώξουν επανεκλογή Σαμαρά και θέλησε να τους ασκήσει κάποια πίεση; Μήπως, αντιθέτως, οι Αμερικανοί, για να στηρίξουν τον κ. Τσίπρα, του «επιτρέπουν» να διαφωνεί, με δεδομένο ότι ως κυβέρνηση θα «ξεχάσει» τις διαφωνίες, όπως ο Α. Παπανδρέου; Ή, μήπως, (κι αυτή θα είναι η ευχάριστη εκδοχή) ο ΣΥΡΙΖΑ, υπό την πίεση των φορέων της Βόρειας Ελλάδας, ακόμη και των οπαδών και των μελών του, αναγκάστηκε ν' αλλάξει στάση; Ή, μήπως, ισχύουν συνδυαστικά κάποια από τα παραπάνω;

Η απάντηση δε θ' αργήσει να δοθεί και θα είναι σημαντική για να ερμηνεύσουμε και να προβλέψουμε γενικότερες εξελίξεις.